

Тоше:

Дали е доцна нешто да сменам?
Кому да кажам, без тебе не можам?
Светот да сакаш би ти го купил,
грешев што грешев,
само Бог би ме искупил.

Каролина:

Пројде многу време
сама спијам, а ме галат копнежи.
Уште те сакам тебе,
ти си дел од сите мои молитви.

Тоше и Каролина:

Ти си немир што ме тера
да се премислам,
да верувам во љубовта,
да научам да простам
зошто секој простува
и барем еднаш се покајува.
Ех, да најдеш некој повод или причина
на полноќ да ме разбудиш,
ќе откриеш во очи дека било вистина
штом велат дека пак нè заљубив.

Тоше:

Дали е доцна нешто да сменам?
Кому да кажам, без тебе не можам?
Штом ќе го спомнат твоето име,
солзи се будат, ајде дојди утеши ме.

Каролина:

Сакам да те видам,
да те бакнам исто како некогаш,
Чекам и твоја ќе бидам.
Зошто мислиш, зошто не се јавуваш?

Тоше и Каролина:

Ти си немир што ме тера
да се премислам,
да верувам во љубовта,
да научам да простам
зошто секој простува
и барем еднаш се покајува.
Ех, да најдеш некој повод или причина
на полноќ да ме разбудиш,
ќе откриеш во очи дека било вистина
штом велат дека пак нè заљубив. (2x)